

นลินี สุระมุล : การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มผู้ผลิตผ้าไหมภายใต้โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา : จังหวัดสุรินทร์ ชัยภูมิ และนครราชสีมา (THE EVALUATION OF SILK PRODUCER GROUPS UNDER ONE TAMBON ONE PRODUCT PROJECT : A CASE STUDY OF SURIN CHAIYAPHUM AND NAKHONRATCHASIMA) อ. ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. ชลัษฎพร อมรวัฒนา, 130 หน้า. ISBN 974-14-2909-6

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มผู้ผลิตผ้าไหมภายใต้โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ กรณีศึกษา : จังหวัดสุรินทร์ ชัยภูมิ และนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาลักษณะทั่วไปในการผลิตผ้าไหม 2. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มผู้ผลิตผ้าไหม 3. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของกลุ่มผู้ผลิตผ้าไหมภายใต้โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ทั้งสามแห่ง โดยใช้ Diamond Model และ แบบจำลอง CIPP ในการวิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มผู้ผลิตผ้าไหมทั้งสามแห่ง

ผลการศึกษาความสามารถในการแข่งขันโดยใช้ Diamond Model พบว่า กลุ่มผู้ผลิตผ้าไหมจังหวัดนครราชสีมามีความสามารถในการแข่งขันมากที่สุด รองลงมาคือ จังหวัดชัยภูมิ และนครราชสีมา ตามลำดับ และผลการวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลอง CIPP พบว่า การดำเนินยุทธศาสตร์ OTOP จังหวัดและการดำเนินงานของกลุ่มสอดคล้องเป็นอย่างดีกับกรอบวัตถุประสงค์ของโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าพบว่า โดยภาพรวมกลุ่มผู้ผลิตผ้าไหมทั้งสามแห่งมีปัจจัยนำเข้าที่มีความเพียงพอและเหมาะสมในการทำงานเป็นอย่างดี สำหรับผลการประเมินกระบวนการพบว่า โครงสร้างองค์กร การตลาด และการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมมีความคล้ายคลึงกัน แต่มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในด้านการผลิตแต่มีความเหมาะสมกับลักษณะผลิตภัณฑ์และการทำงานของแต่ละแห่ง ผลการประเมินผลผลิตพบว่า กลุ่มผู้ผลิตผ้าไหมทั้งสามแห่งมีผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเด่นเฉพาะตัวแตกต่างกันและเป็นที่ยอมรับของตลาด สมาชิกกลุ่มมีรายได้จากการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทอผ้าเปรียบเทียบกับรายได้ทั้งหมดเป็นสัดส่วนมากกว่ากึ่งหนึ่ง และการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น พบว่า จังหวัดสุรินทร์สามารถแสดงให้เห็นถึงการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้ค่อนข้างชัดเจน

การประเมินผลสัมฤทธิ์พบว่า กลุ่มผู้ผลิตผ้าไหมจังหวัดชัยภูมิ และนครราชสีมา มีผลสัมฤทธิ์เกิดขึ้นในระดับที่ใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาจากผลผลิต ผลกระทบ และอรรถประโยชน์ ขณะที่จังหวัดสุรินทร์เกิดผลสัมฤทธิ์ในระดับที่ต่ำกว่า เนื่องจากยังขาดการเชื่อมโยงทั้งในแนวตั้งและแนวนอน

4785577629 : MAJOR ECONOMICS

KEY WORD : THE EVALUATION / SILK / ONE TAMBON ONE PRODUCT

NALINEE SURAMOON : THE EVALUATION OF SILK PRODUCER GROUPS

UNDER ONE TAMBON ONE PRODUCT PROJECT : A CASE STUDY OF SURIN,

CHAIYAPHUM NAKHONRATCHASIMA. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF.

CHALAI PORN AMONVATANA, Ph.D., 130 pp. ISBN 974- 4-2909-6

This research concentrates on the evaluation of silk producer groups under one tambon one product project : a case study of Surin, Chaiyaphum, and Nakhonratchasima. The objectives are 1. to study the general characteristics of silk production 2. to evaluate the effectiveness of the silk producer groups 3. to study the problems and obstacles that the three silk produce groups under one tambon one product project have to face. This is accomplished by utilizing the Diamond Model and the CIPP Model. The results obtained can then be analyzed further in order to evaluate the effectiveness of the three silk producer groups.

In the study of the ability to compete among the silk producers by using the Diamond Model. It has been found that the silk producers from Nakhonratchasima were the most competent while those from Chaiyaphum and Surin were less capable, respectively. In the analysis by utilizing the CIPP Model it was revealed that the silk producers' operations and administrations were properly aligned with the objectives of the one tambon one product project. In the analysis of the import factor, it has been revealed that it was at an adequate and appropriate level for all three silk producer groups. In the evaluation of the processes, the three groups had similar structures in terms of their corporate organization, marketing, and the way they preserved the indigenous knowledge. However, a major difference among the silk producers arose in their production methods. Nevertheless the methods selected were appropriate for the products being produced by each group. In the production assessment, it was found that the products of all three silk producer groups were unique and well accepted by the market. More than half of the income of the group members was from producing silk. As for the preservation of the folk wisdom, Surin was the clearest in demonstrating this.

In the overall analysis of the effectiveness, silk producer groups from Chaiyaphum and Nakhonratchasima were similarly effective when production, effects, and utilities were taken into consideration. On the other hand, Surin was less effective due to the lack of connection in both vertical and horizontal directions.